

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de avocatul Conoval Igor în numele inculpatului Soltinschi Victor și de partea vătămată Cojocari Constantin, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rezina din 11 iunie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2015, în cauza penală în privința lui

Soltinschi Victor Mihail, născut la 26 aprilie 1966, originar din s. Hlîngeni, r-nul Șoldănești, domiciliat în s. Cinișeuți, r-nul Rezina.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Prima instanță: 08.10.2012 – 11.06.2014;*
- 2. Instanța de apel: 09.07.2014 – 30.06.2015;*
- 3. Instanța de recurs: 12.08.2015 – 10.02.2016.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Rezina din 11 iunie 2014, Soltinschi Victor Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin.(1) Cod Penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale.

Măsură preventivă în privința inculpatului, pînă la intrarea sentinței în vigoare a fost aplicată obligarea de a nu părăsi țara.

Acțiunea civilă a părții vătămate Cojocari Constantin a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

A fost dispusă încasarea de la inculpatul Soltinschi Victor în beneficiul părții vătămate Cojocari Constantin prejudiciul moral în sumă de 2000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, în fapt, instanța de judecată a stabilit, că la 10 august 2011, aproximativ pe la orele 14:30 - 15:00 Soltinschi Victor, deplasându-se în satul Lipceni raionul Rezina și observând parcat lângă magazinul alimentar „Catani” autocamionul „Mercedes Benz”, de culoare albă, care cunoștea că aparține lui Cojocari Constantin, locuitor al satului Țareuca, raionul Rezina, s-a apropiat și a cerut proprietarului să coboare pentru a discuta. Fiind revoltat de faptul că Cojocari Constantin colecta animale, îndeletnicire pe care o practica și el, cât și de faptul că familia acestuia răspîndiseră informații, precum că el le-ar fi incendiat automobilul, Soltinschi Victor, încălcînd grosolan ordinea publică și manifestînd o vădită lipsă de respect față de societate, într-un loc public și în prezența mai multor persoane, l-a numit pe Cojocari Constantin cu diferite cuvinte înjositoare, aplicîndu-i totodată și cîteva lovituri cu palma peste față și cap, prin ce i-a cauzat ultimului vătămări neînsemnate.

3. Nefiind de acord cu sentința nominalizată, împotriva acesteea au declarat apeluri inculpatul Soltinschi Victor, avocatul său Conoval Igor și avocatul Mihail Fotescu în numele părții vătămate.

3.1. Inculpatul Soltinschi Victor în cererea de apel și avocatul său Conoval Igor în cererea de apel suplimentar au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare.

În motivarea apelului, inculpatul Soltinschi Victor a invocat, că:

- probele, declarațiile părții vătămate și a martorilor, nu au fost apreciate fiecare din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, cum prevede art. 101 Cod de procedură penală;

- pornirea și desfășurarea urmăririi penale pe cazul respectiv s-au desfășurat tendențios, unilateral, cu încălcări vădite ale legii. Conform extrasului din cartea nr. 1 a Procuraturii Rezina, partea vătămată Cojocari Constantin a depus plîngerea la data de 17.08.2011, însă rezoluția procurorului a fost aplicată pe plîngere la data de 20.09.2011;

- examinarea sesizării și efectuarea urmăririi penale pe asemenea cazuri ține de competența organului de urmărire penală a Comisariatului de poliție, însă aceasta neîntemeiat a fost reținută la Procuratura Rezina, fiind repartizată spre examinare procurorului Igor Negreanu, care este cumătru cu cumnatul părții vătămate și care a acționat neobiectiv, tendențios, unilateral, încălcînd legislația în vigoare;

- fără temei legal au fost conexe toate cauzele penale, iar ordonanța de conexare conține date eronate. Ca urmare a conexării neîntemeiate a cauzelor penale, la 10.04.2012 procurorul Ig. Negreanu a dispus disjungerea cauzei penale pe episodul privind actul de huliganism;

- depozițiile martorilor Rotari Maia, Rotari Natalia, Țurcan Elena și Strună Nina au fost întocmite de procuror cu încălcări ale normelor de drept procedural, audierea martorilor Rotari Maia, Rotari Natalia a fost efectuată cu încălcarea art. 105, 106 Cod de procedură penală, nu s-au desfășurat în mod separat și nu la locul desfășurării urmăririi penale;

- acțiunile de anchetă se tergiversau, termenul de urmărire penală nemotivat se prelungea;

- probele dobândite de către procurorul Ig. Negreanu pe parcursul urmăririi penale sunt ilegale, deoarece din scrisoarea nr.11438 din 21.06.2012 a procurorului în secția control al urmăririi penale a Procuraturii RM, rezultă că comportamentul procurorului Ig. Negreanu la efectuarea acțiunilor de anchetă în acest dosar a fost apreciat ca o deficiență serioasă în anchetă, generând îndoieli privind imparțialitatea procurorului;

- modificarea declarațiilor martorilor Rotari Maia, Rotari Natalia se datorează deficienței serioase în anchetă, generate de imparțialitatea procurorului;

- leziunile corporale depistate la partea vătămată au fost stabilite de către expert în baza fișei medicale, pe care însă o consideră falsă;

- cauza civilă ce rezultă din acest dosar o consideră neîntemeiată, deoarece partea vătămată Cojocari Constantin nu a prezentat probe ce ar confirma cheltuieli reale suportate pentru tratament, iar documentele anexate la cererea de chemare în judecată nu sunt confirmate în modul stabilit de lege.

În cererea de apel suplimentar, avocatul Conoval Igor în numele inculpatului reiterând cele invocate în apelul de bază, a declarat suplimentar că instanța de fond incorect a calificat acțiunile inculpatului ca huliganism-infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, motivând că comiterea infracțiunii de huliganism este posibilă numai din intenție directă.

3.2. Avocatul Mihail Fotescu prin apelul depus în numele părții vătămate Cojocari Constantin a solicitat, casarea parțială a sentinței în latura civilă și pronunțarea unei hotărâri în această parte de încasare integrală a prejudiciului material și moral solicitat în cererea de chemare în judecată.

Consideră că în acest sens au fost prezentate actele necesare, care confirmă pe deplin mărimea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată suportate de către partea vătămată Cojocari Constantin în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului, de aceea, instanța urma să încaseze de la inculpat suma prejudiciului material și moral indicată în cererea de chemare în judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2015, au fost respinse apelul inculpatului Soltinschi Victor și apelul suplimentar al avocatului Conoval Igor în numele inculpatului, a fost admis apelul avocatului Fotescu Mihail în numele părții vătămate Cojocari Constantin, fiind casată sentința în latura civilă referitor la încasarea prejudiciului moral și pronunțată

în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a încasat de la Soltinschi Victor în beneficiul lui Cojocari Constantin, prejudiciul moral în suma de 10000 lei. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Soltinschi Victor a săvârșit infracțiunea imputată lui, și anume cea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, potrivit indicilor calificativi - huliganism, adică acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței și amenințărilor cu aplicarea unei asemenea violențe asupra persoanelor, precum și a stabilit corect pedeapsa penală în privința inculpatului.

Instanța de apel a reținut că prima instanță a constatat circumstanțele în baza totalității de probe acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în ședințele de judecată care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a reținut că vina inculpatului Soltinschi Victor în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin următoarele probe cercetate în cadrul ședinței de judecată: declarațiile inculpatului Soltinschi Victor; declarațiile părții vătămate Cojocari Constantin; declarațiile martorilor Cojocari Valentina, Cojocari Ion, Strună Nina, Țurcan Elena, Rotaru Maia, Rotaru Natalia, Rotaru Alexandru, Botnarenco Nicolai, Creangă Ludmila, Melnic Alexei, Deliu Marin, Negreanu Ion; declarațiile specialistului medicul neuropatolog de la spitalul din Rezina Florea Tatiana; declarațiile specialistului medicul ortoped-traumatolog de la spitalul din Rezina Țîmbuc Ion, specialistului medicul traumatolog de la spitalul din Rezina Sauleac Grigore; raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 336 din 28.11.2013, potrivit cărui leziunile corporale stabilite la Constantin Cojocari (echimoză periorbitală pe dreapta și excoriații în regiunea periorbital dreapta) au fost produse prin acțiuni traumatice (lovire, fricție) a unui corp dur contondent posibil în timpul și circumstanțele indicate în încheiere, nu condiționează o dereglare a sănătății mai mult de 6 zile și se califică ca vătămare neînsemnată; raportul de expertiză grafoscopică nr. 297 din 25.02.2014.

Instanța de apel ținând cont de practica judiciară constant a reținut că potrivit pct. 2 a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție din 19.06.2006 „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism”, infracțiunea de huliganism, prevăzută la art. 287 Cod penal, reprezintă acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, manifestate, inclusiv prin acțiuni însoțite de aplicarea violenței și de

amenințarea cu aplicarea asupra violenței asupra persoanelor. Acțiunile de huliganism sînt orientate, de regulă, spre public, spre reacția publicului, implicînd încălcarea grosolană a ordinii publice.

Conform art. 131 Cod penal, prin faptă săvîrșită în public se înțelege fapta comisă într-un loc care prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, sau în alt loc accesibil publicului dacă la momentul săvîrșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane.

Latura subiectivă a huliganismului se caracterizează prin comiterea cu intenție a infracțiunii, persoana conștientizînd că încalcă ordinea publică, manifestînd astfel o vădită lipsă de respect față de societate.

Instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a stabilit că incidentul dintre Soltinschi Victor și Cojocari Constantin din ziua de 10.08.2011 a avut loc în imediata apropiere a barului „Catani” din satul Lipceni, raionul Rezina, local care prin natura și destinația lui este întotdeauna accesibil publicului. În timpul comiterii de către Soltinschi Victor a acțiunilor infracționale în imediata apropiere se aflau două persoane care-l însoțeau pe el, iar în apropierea barului și în incinta acestuia mai erau alte persoane.

Instanța de apel a reținut că, deși inculpatul Soltinschi Victor a negat comiterea de către el a acțiunilor huliganice, cu aplicarea violenței asupra părții vătămate Cojocari Constantin, aceasta, în ședința de judecată și-a găsit confirmare prin probele administrate.

Instanța de apel a considerat că prima instanță a dat o apreciere justă declarațiilor martorilor date în cadrul urmăririi penale și în ședințele de judecată. Astfel instanța de apel a susținut aprecierea critică de către prima instanță a declarațiilor martorilor M. Rotaru și N. Rotaru, depuse în ședințele de judecată din 29.04.2013 și 30.12.2013, considerînd că schimbarea declarațiilor se datorează influenței exercitate între timp asupra martorilor de către inculpat. Astfel, afirmațiile martorilor M. Rotaru și N. Rotaru, precum că înscrierile din numele lor de la sfîrșitul proceselor-verbale de audiere în cadrul urmăririi penale nu le aparțin, au fost combătute prin concluzia raportului de expertiză grafoscopică nr. 297 din 25.02.2014, potrivit căreia aceste înscrieri au fost executate de către ele.

Instanța de apel a reținut ca fiind justificată concluzia instanței de fond că sunt veridice declarațiile martorilor Țurcan Elena și Strună Nina din cadrul urmăririi penale, care fiind martori oculari a celor întîmplate, în cadrul urmăririi penale au depus declarații ce indicau la aplicarea de către Soltinschi Victor a violenței în privința lui Cojocari Constantin, iar în ședința de judecată a instanței de fond, s-au eschivat să răspundă direct la întrebările adresate de către acuzatorul de stat și reprezentantul părții vătămate.

La fel, instanța de apel a considerat întemeiate concluziile instanței de fond, care a apreciat drept mincinoase declarațiile martorilor Melnic Alexei și Deliu

Marin, deoarece partea apărării a prezentat lista martorilor săi încă la ședința de judecată din 03.01.2012, iar audierea martorilor A. Melnic și M. Deliu a fost solicitată în instanță de judecată abia la data de 29.04.2013, când partea apărării a insistat și asupra audierii repetate a martorului acuzării Rotari Maia. Analizînd declarațiile acestor martori, instanța de apel a constatat ca este evident faptul că pînă la ședința de judecată aceștia și-au coordonat declarațiile ce urmau să le depună.

Declarațiile martorului M. Rotari din 29.04.2013, instanța de apel le-a apreciat critic, deoarece acesta este consătean cu inculpatul, însă locuia în mun. Chișinău la 10.08.2011, iar timpul când a avut loc incidentul, a declarat că a fost prezent tocmai lîngă barul „Catani” din satul Lipceni, raionul Rezina.

Astfel, instanța de apel, ținînd cont de probele cercetate în ședința primei instanțe, cercetate și verificate în instanța de apel, a reținut ca fiind justă concluzia instanței de fond, că inculpatul Soltinschi V. a atentat la sistemul de relații sociale care asigură ambianța liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului acesteia, ceea ce indică la prezența în acțiunile lui a semnelor calificative ale huliganismului și, deci corect, au fost încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal - „huliganism, adică acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței și amenințărilor cu aplicarea unei asemenea violențe asupra persoanelor”.

De asemenea, instanța de apel a conchis, că instanța de judecată la stabilirea categoriei și termenului pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele agravante și atenuante ale cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra cercetării și reeducării inculpatului Soltinschi V., precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, aplicînd în privința inculpatului o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, avînd în vedere că sancțiunea indicată la art. 287 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 200 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

Referitor la acțiunea civilă depusă de partea vătămată Cojocari Constantin împotriva inculpatului, care, pe parcurs, a fost concretizată de către reprezentantul său, prin care a fost solicitată încasarea de la inculpatul Soltinschi Victor prejudiciul material în mărime de 36280 lei și prejudiciului moral în mărime de 100000 lei, instanța de apel a conchis că, instanței de fond nu i-au fost prezentate acte ce ar confirma cheltuielile materiale solicitate de către partea vătămată, o parte din acte fiind prezentate în fotocopii, care nu sunt confirmate în modul stabilit, iar unele informații din actele prezentate nu sunt clare, fiind necesară amînarea examinării cauzei. Astfel, instanța de apel a considerat justă concluzia primei instanțe că acțiunea civilă în partea încasării

prejudiciului material urmează a fi admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Referitor la pretenția părții vătămate Cojocari Constantin privind încasarea de la inculpatul Soltinschi Victor a prejudiciului moral, instanța de apel a menționat prevederile art. 219 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, art. 1422 alin.(l) și art. 1423 alin.(l) Cod civil, precum și art. 34 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, potrivit căreia subiecții reparării prejudiciului moral este inclusiv persoana fizică, care urmează să beneficieze de satisfacția echitabilă, iar Statul, urmează să ia măsurile necesare pentru ca victima să beneficieze de o satisfacție echitabilă.

Astfel, instanța de apel a conchis, că cuantumul prejudiciului moral încasat din contul lui Soltinschi Victor în beneficiul lui Cojocari Constantin în mărime de 2000 lei, stabilit de către prima instanță, este o sumă unică în raport cu suferințele psihice și fizice suferite de partea vătămată ca urmare a acțiunilor infracționale ale inculpatului, motiv din care apelul declarat de avocatul Fotescu Mihail în numele părții vătămate a fost admis, fiind încasat din contul lui Soltinschi V. în beneficiul lui Cojocari C., prejudiciului moral în sumă de 10000 lei, sumă pe care instanța de apel o consideră echitabilă în raport cu suferințele suportate de către partea vătămată.

Instanța de apel, de asemenea a conchis, că acțiunile de urmărire penală au fost îndeplinite în conformitate cu legislația în vigoare, iar inculpatul nu a contestat acțiunile organului de urmărire penală în ordinea stabilită de lege.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Conoval Igor în numele inculpatului Soltinschi Victor și partea vătămată Cojocari Constantin declară recursuri ordinare.

6.1. Avocatul Conoval Igor în numele inculpatului Soltinschi Victor solicită casarea sentinței și deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărîri de achitare a inculpatului.

În motivarea recursului, avocatul Conoval Igor menționează, că sentința și decizia instanței de apel le consideră ilegale și neîntemeiate, care urmează a fi casate, deoarece nu au suport probatoriu, fiind adoptate în baza unor probe dubioase, acumulate la etapa de urmărire penală, apreciate incorect de către instanța de fond și cea de apel.

În susținerea recursului avocatul invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, drept temei legal pentru declararea recursului, susținînd că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul inculpatului Soltinschi Victor și în apelul suplimentar, precum și că fapta săvîrșită a fost încadrată juridic greșit, fiind incorect calificate acțiunile lui Soltinschi Victor drept huliganism - infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Argumentele avocatului sunt următoarele:

- instanța de apel nu a ținut cont de faptul, că infracțiunea de huliganism este comisă numai cu intenție directă, apărută spontan. În acest sens instanțele judecătorești nu a-u dat apreciere faptului că inculpatul Soltinschi Victor s-a aflat în relații ostile cu partea vătămată Cojocari Constantin pînă la producerea evenimentului presupus ca huliganism, iar la încadrarea juridică a faptei nu s-a ținut cont de pct. 14 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism” nr. 4 din 09.06.2006.

- expertiza medico-legală în comisie nr. 336 din 01.10.2013 a exclus leziunile corporale stabilite la Cojocari Constantin și în așa mod a fost exclus semnul calificativ al infracțiunii de huliganism - violență.

- instanța de apel eronat a conchis că în acțiunile inculpatului Soltinschi Victor un alt semn calificativ al infracțiunii de huliganism este „obraznicia deosebită”, fără însă a motiva prin ce s-a manifestat această obraznicie.

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu a dat apreciere motivelor invocate în apelul avocatului referitor la obiectivitatea acțiunilor de urmărire penală îndeplinite și la acumularea probelor de către procurorul Igor Negreanu, pe care-l consideră imparțial aflîndu-se în conflict de interese.

- instanța de apel nu a ținut cont de faptul, că la baza sentinței au fost puse și declarațiile martorilor Rotari Maia și Rotari Natalia de la etapa urmăririi penale obținute cu încălcarea prevederilor art. 105 alin. (2) Cod procedură penală, adică audierea lor nu a fost îndeplinită separat, deși în prima instanță martorii menționați și-au modificat declarațiile și au indicat că au fost influențați în cadrul urmăririi penale de către procuror.

- instanța de fond, cît și cea de apel au apreciat eronat ca fiind mincinoase declarațiile martorilor apărării Melnic Alexei și Deliu Marin, presupunînd că aceștia și-au coordonat prealabil în prima instanță declarațiile cu martorul Rotari Maia.

- prima instanță nefondat a apreciat critic declarațiile date de toți martorii apărării, acceptînd însă integral declarațiile depuse de partea acuzării.

- referitor la concluzia despre latura civilă a cauzei instanța de fond și de apel nu au ținut cont de faptul că nu au fost prezentate probe ce ar confirma cerințele invocate, documentele anexate la cererea de chemare în judecată nefiind confirmate în modul stabilit de legislație, iar prejudiciul moral solicitat nu are suport faptic fiind unul declarativ și neconfirmat.

6.2. Partea vătămată Cojocari Constantin, fără a invoca vreun temei pentru recurs din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel în latura civilă cu pronunțarea unei noi hotărîri în această parte de încasare integrală a

prejudiciului material și moral solicitat prin cererea de chemare în judecată, indicând următoarele argumente:

- acțiunea civilă n-a fost soluționată în conformitate cu prevederile art. 387 Cod de procedură penală, deoarece la caz nu există situații excepționale ce ar împiedica soluționarea acesteea.

- sunt prezentate actele necesare ce confirmă pe deplin mărimea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu acțiunile de huliganism ale inculpatului și astfel instanțele judecătorești urmau să încaseze de la inculpat pagubele indicate și solicitate în cererea de chemare în judecată.

- acțiunea civilă depusă, fiind admisă în principiu, urmînd a fi examinată separat în ordinea procedurii civile, va duce la suportarea unor cheltuieli suplimentare.

În motivarea recursului, partea vătămată Cojocari C. indică că hotărârile judecătorești în privința calificării acțiunilor lui Soltinschi Victor și aplicării pedepsei penale le consideră legale.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească definitivă.

7.1. Referitor la recursul declarat de avocatul Conoval Igor în numele inculpatului Soltinschi Victor, Colegiul penal menționează că acesta *invocă în recurs ca temei pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume:* instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și apelul suplimentar; faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificînd argumentele recurentului în susținerea motivelor invocate, Colegiul penal atestă, că, de fapt, recurentul invocă dezacordul cu modalitatea

de apreciere a probelor înfăptuită de către instanțele de judecată.

În acest sens, Colegiul reține că verificarea probelor constă în analiza probelor acumulate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor, care se efectuează prin acțiuni procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei și a coroborării tuturor probelor în ansamblu.

Totodată, conținutul probelor verificate în apel reflectă circumstanțele de fapt constatate de instanțele de fond, fără a trezi dubii referitor la denaturarea unei împrejurări sau la redarea a altceva decât ceea ce este evident.

Concomitent, probele verificate sunt apreciate multilateral, în mod complet și obiectiv, fiind în coroborare cu circumstanțele de fapt constatate pe cauză.

Constatarea stării de fapt ține strict de competența instanțelor de fond, iar instanței de recurs îi revine rolul de a interveni în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Reaprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Mai mult, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat se apreciază ca o modalitate de apărare a acestuia, iar simpla afirmare a unei stări de fapt, fără coroborarea acesteia cu alte mijloace de probă, nu poate fi acceptată ca adevăr și nu poate influența convingerea instanței de judecată formată pe probe incontestabile.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală. Decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței, totodată decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Colegiul constată, din materialele dosarului că instanța de apel, la examinarea cauzei a ținut cont de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, soluție pe larg expusă în pct.5 al prezentei decizii, pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu este necesară.

În acest context, Colegiul penal constată că instanța de apel a judecat cauza

sub toate aspectele în corespundere cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, care au dus la pronunțarea unei hotărâri întemeiate și legal adoptate.

Cu referire la cele invocate de recurent precum că, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și a dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în prezenta cauză.

Referitor la argumentul recurentului că instanța de apel nu a dat apreciere motivelor invocate în apel referitor la neobiectivitatea acțiunilor de urmărire penală îmfăptuite și acumularea probelor de către procurorul Igor Negreanu, Colegiul din analiza deciziei contestate reține ca fiind justă concluzia instanței de apel că acțiunile de urmărire penală au fost întocmite în conformitate cu legislația în vigoare, iar inculpatul nu a contestat acțiunile organului de urmărire penală în ordinea stabilită de lege.

Or, legiuitorul a prevăzut la art. 298, 299, 299¹, 299² Cod de procedură penală modalitatea, temeiul și procedura de examinare a plîngerilor împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor organului de urmărire penală.

Inculpatul fiind subiect potrivit art. 298 alin. (1) Cod de procedură penală, care poate depune plîngere împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor efectuate sau dispuse de procurorul care conduce urmărirea penală sau exercită nemijlocit urmărirea penală ori împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor care au fost efectuate sau dispuse în baza dispozițiilor date de procurorul respectiv.

Prin urmare, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate argumentele recurentului, deoarece instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificînd motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

Referitor la invocarea presupusei erori prevăzută la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează că temeiul prevăzut la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală se invocă numai în cazul cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, însă din conținutul recursului reiese că recurentul solicită emiterea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului, semnăînd, de fapt, că în acțiunile sale lipsesc elementele infracțiunii incriminate, ceea ce se cuprinde în pct. 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Colegiul penal menționează că sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective.

Reieșind din conținutul recursului declarat de avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, recurentul, de fapt, critică procedura de apreciere a

probelor, care ține de starea de fapt a cauzei și care a fost deja statuată de către instanțele inferioare de competența cărora este stabilirea acesteia.

Colegiul penal susține soluția instanței de apel care a conchis că este corectă concluzia primei instanțe privind starea de fapt stabilită și privind corespunderea exactă a acesteia cu semnele faptei prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs și-o însușește, deoarece instanța de apel a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie și a cărei reluare nu se mai impune.

De asemenea, instanța de recurs remarcă faptul că argumentele expuse în recurs corespund celor invocate în apel, care au constituit obiect de examinare în instanța de apel, care a oferit răspunsuri detaliate asupra acestora.

Reieșind din cele menționate, instanța de recurs conchide că hotărârile atacate corespund tuturor prevederilor legii de procedură penală, sunt legale și întemeiate, iar temeiurile la care face referire recurentul prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală nu persistă în cauză, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7.2. Referitor la recursul declarat de partea vătămată Cojocari Constantin instanța de recurs reține că acesta nu a invocat vreun temei pentru recurs din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă din textul acesteia, Colegiul penal atestă că recurentul a invocat dezacordul cu faptul că acțiunea civilă depusă, a fost admisă în principiu, însă în opinia recurentului aceasta urma a fi examinată în prezenta cauză, deoarece examinarea în ordinea procedurii civile va duce la suportarea de cheltuieli suplimentare, astfel de fapt fiind invocată nemotivarea soluției.

În acest sens, instanța de recurs reține ca concluzia instanțelor judecătorești cu privire la acțiunea civilă este una corectă, soluția fiind motivată așa cum este indicat în pct.5 al prezentei decizii .

În acest sens Colegiul reține prevederile art. 225 alin. (3) Codul de procedură penală, care expres prevede că dacă la soluționarea acțiunii civile, pentru a stabili suma despăgubirilor convenite părții civile, apare necesitatea de a amâna judecarea cauzei pentru a se administra probe suplimentare, instanța poate să admită în principiu acțiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Astfel, Colegiul penal conchide că instanța de apel nu a comis încălcarea invocată în recurs, iar decizia atacată este una legală și întemeiată, pronunțată în strictă corespundere cu prevederile art. 414-418 Cod de procedură penală, impunîndu-se concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată Cojocari Constantin, ca fiind vădit neîntemeiat.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurenți prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor. Astfel de erori de

drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursurile urmează a fi declarate inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de avocatul Conoval Igor în numele inculpatului Soltinschi Victor și de partea vătămată Cojocari Constantin împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2015, în cauză penală în privința lui **Soltinschi Victor Mihail**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la data de **10 martie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir